

Kunstkring Krant

KUNSTKRING BRUMMEN

2017 juni nr 56

en omg

Uit nutteloze noodzaak

laten we eerlijk zijn
als beest zijn we totaal mislukt
ik zie mij daar nog staan
op een savanne zonder uitvlucht
in het volle licht der dieren
een mond vol tanden
heel modern, heel gênant

vandaag
regerend met draadloze hand
in een land gebouwd onder water
met mensenrechten, koffieapparaten
en de natuur in mooie reservaten
voel ik nog steeds diezelfde angst
niets is veranderd
weids en eindeloos gaapt de savanne

welkom in mijn hoofd
het is een doos vol zwarte gaten
alles wat een mens verzint
zuigt zich erin: zeppelins, vakanties
zelfhaat, witte fosfor, dildo's, anorexia
dubbelvla, dwangneuroses, shalali shalala
of de lol om een gemarteld paard
ook de dingen die niemand wil verzinnen
zitten erin: gewoon, voor de heb
ik draag een hoofd als een handicap
zwellend, kolkend, almaar zwellend
altijd vloed, nooit nog eb

geen vijand bleef er voor mij over
leeuw, griep, pest, slang
zelfs de dood slaapt aan een leiband
maar diep van binnen
in mijn grote grabbelton
daar vond ik er nog één
splinternieuw, zelfverzonnen
scharrelt een vijand
op de bodem van mijn vrije tijd
zinloos in de rondte
ik noem hem: Eeuwigheid

louter de gelegenheid
erover na te denken
volstond om hem te scheppen
gevangen zit ik als een rat
in mijn hobby, dag en nacht
en ik ben bang

ik was van plan een heldenstuk te schrijven
over het belang van kunst
haar grote nut
maar mijn blad zweeg indrukwekkend
en alle muzen weken
de waarheid is
zij heeft geen nut
kunst is maar een bijproduct
zij is niet nodig om te kunnen
eten, neuken, ademen

maar één ding kan ze
zij kan vechten waar ik vlucht
zij kan, met haar ene giftand
zij het voor een kort moment
mij redden van de eeuwigheid
en dit verlamdend gat verlammen

bij een vijand zonder handvat
helpt alleen het nutteloze
dan helpt kerven in een bot
stieren schetsen in een grot
dan helpt de nachtwacht
en het zingen bij een dode
uit nutteloze noodzaak
schiep kunst de mens
en als ik verstijf op mijn savanne
van bedreigend vrije tijd
als ik mijzelf vervloek
om dit uitzicht zonder eind
als mijn kop breekt van het licht
dan huil ik niet, dan schreeuw ik niet
ik hang mijzelf niet op
maar pak een pen
en schrijf u dit gedicht

Ramsey Nasr

We zijn weer gestart!!!

Zaterdag. 6 mei was de viering van ons 15-jarig bestaan en de opening van het Even Museum. Natuurlijk mag je niet opscheppen, maar..... Het feest mocht er zijn. Van alle kanten hebben we alleen maar leuke reacties gehoord. Voor wie er, jammer genoeg, niet bij kon zijn volgt hier het verslag.

De donderdag vooraf heeft Otto hard gewerkt om met allemaal voetstappen op de straat en het Marktpllein de richting naar het (Even) Museum zichtbaar te maken. Het resultaat viel tegen. Je moet heel erg goed kijken om de voetstappen te zien, kijk maar of je ze kunt ontdekken.

Zaterdagochtend werden de gebrachte spullen voor de mobile in de muzikentent gehangen. Daar hebben ze de hele dag gezellig gewapperd. Het waren geen grote kunstwerken maar wel opvallend. Daarna werd de feestelijke opening verder rustig voorbereid. Roze stoelen werden buiten gezet voor de mensen die niet zo lang konden staan of liever zaten.

Rond 15:00 uur werden de leden, met of zonder partner buiten ontvangen. Ieder kreeg een halve kunstkaart en moest op zoek naar de persoon met de andere helft van de kaart. Per slot was het thema 'Samen' en zo praat je ook eens met iemand die je wat minder goed kent. Samen moest je je melden en kreeg je een paraplu, die (let op!) , gesloten moest blijven. Speculaties al om. Onze voorzitter Jim gaf het sein om allemaal tegelijk de paraplu te openen als aftrap voor het nieuwe seizoen. Uit de paraplu's kwamen feestelijke versieringen te hangen, een vrolijk gezicht om zoveel paraplu's met wapperende spullen te zien. Dit trok wel de aandacht van de voorbijgangers.

Jim hield een toespraak en las een gedicht voor van Ramsey Nasr waarbij hij vooral de volgende zin

benadrukte: "Uit nutteloze noodzaak schiep kunst de mens".

Dorpsdichter Laurens Hoevenaren zou hierna zijn gedicht over Brummen voordragen. Helaas was

Laurens verhinderd. In zijn plaats las Jannie het gedicht voor. Als verrassing werden erna linnen tasjes, bedrukt met het gedicht, uitgereikt aan de

leden en de luisterende omstanders. Terwijl iedereen het gedicht nog eens na kon lezen , werd de piano voor het VOX-koor klaar gezet. Een flink aantal jeugdige koorleden, de pianiste Hanneke Hommes en dirigent Ine Stok brachten een aantal swingende liederen ten gehore, waarbij ze ook nog eens ritmisch bewogen op de maat van de muziek. Onder luid applaus van inmiddels veel toehoorders werd met bloemen en lekkers afscheid genomen van deze leuke groep. Na al die optredens mochten de leden en hun partners het museum binnen. Toeschouwers moesten nog een dagje wachten. Binnen stond iets te drinken en te knabbelen klaar en ondertussen kon men de nieuwe tentoonstelling bewonderen. Het zag er weer prachtig uit.

Het werd binnen de kortste keren lekker rumoerig. Per slot hadden we elkaar gedurende de winter niet zo vaak gezien.

Rond kwart voor vijf werd het tijd

voor een laatste slokje want het eten in de Meander was afgesproken om half zes. Veel mensen hielpen een handje om de stoelen binnen te sjuwen, de mobile leeg te halen en glazen te verzamelen.

Kunstkring Krant

Om goed vijf uur was het (Even) Museum verlaten. Het was een geslaagd feest. Dat hebben we vooral te danken aan de grote opkomst en deelname van de Kunstkringleden.

Geweldig!!!! De Kunst-Kring leeft! Geri Wagenvoorde

.. nog meer foto's...

15 jaar Kunstkring, de avond

Om half 6 zou het eten bij de Meander opgediend worden, een goede reden om op tijd te vertrekken. De Meander, de meeste leden wisten wel waar het was, maar waren er nog nooit geweest. Een ieder werd hartelijk welkom geheten, er was een grote tent geplaatst en de tafels waren al feestelijk gedekt met bloemen en kruiden. Ieder die dat wilde kon de nieuwe kas te bekijken of nog even boodschappen doen in de boerderijwinkel.

Half zes was iedereen er en werd de bar geopend. Biologische witte- en rode wijn en vruchtensap. Na een toast werd verteld wat we zouden eten die avond. Het klonk veelbelovend en dat was het ook! Allereerst een soep van raapstelen, vervolgens een tussengerechtje van paksoi met cashewnoten. Als hoofdgerecht asperges met aardappelen, ei, peterselie ei, botersaus, snijbiettaart en twee soorten salades. Als toetje ijs met rabarbertaart en een stuk rabarber met gember. En tot slot voor de liefhebber nog een kopje koffie of thee.

Tussen de gangen door was er gelegenheid om te kletsen, de kas en de landerijen te bekijken, vragen te stellen, enzovoorts.

Op de tafels lag een schrijfmop met de opdracht om met je tafelgenoten een gedicht te maken. Net voor het toetje werden de gedichten voorgelezen. Sommigen hadden er echt werk van gemaakt en hadden een prachtig gedicht. Anderen hadden wat minder inspiratie en lieten het aan een tafelgenoot over die het toevallig wel leuk vond.

Samen

Samen eten bij de Meander
Dat doen wij vanwege 't jubileum met elkander

15 jaar samen bezig met Kunst
En dan hangen in 't museum is een grote gunst.

Samen, man of vrouw, het maakt niet uit
Iedereen met z'n eigen artistieke geluid.

Het is uit de kunst wat wij met z'n allen produceren
En kunnen bovendien van elkaar nog een heleboel leren.

De kringloop was waarschijnlijk leeg; alle stoelen, borden, tafels, bestek en glazen waren anders. Dat het geen dagelijkse gang van zaken is voor de Meander was duidelijk. En ook al hoorde je links en rechts dat een scharrelvarkentje of een stukje wilde zalm bij de asperges echt niet misplaatst zou zijn, aan het eten waren geen concessies gedaan. De kwaliteit was top en het geheel was zeer smaakvol. Het was gezellig en er werd al geopperd of we dit niet jaarlijks kunnen doen. Wie weet kunnen we dit SAMEN organiseren! *Jacqueline Looijen*

KUNST

Samen ... KUNST
Examen ... KUNST
Uitkramen ... KUNST
Kwamen ... KUNST
Namen ... KUNST
Beamers ... KUNST
Betamen ... KUNST
Cyclamen ... KUNST
Schamen ... KUNST
Bekwamen ... KUNST
Samen ... KUNSTkring

Samen (2)

Samen is meer dan de som der delen.
Veel is niet altijd genoeg.
Kunst is stilstaan en beweging.
In 15 jaar beleefd door velen.

Samen (3)

Scheiding der geesten
één tafel te ver
De brug naar het heden
om samen te feesten

Ode aan de Kunstkring

15 jaar!

Zie ons hier bijeen.

Wij, de prutsers, de gutsers,
de zagers, wevers en kleiers,
de kliederaars en de kladderaars,
de fotoschieters en zij
die zich integer en vaardig
creatief te buiten gaan
aan een palet van kleuren
50 tinten grijs
aan pimpelpaars
en maagdelijk wit
ze zien soms groen en geel
kijken kwart
en lopen rood aan
daar de leegte
van het grote niks
hen blokkeert
maar zie daar
is de kring
waar watergolven
naar boven stromen
van energie en passie.
Dat doen we samen.
Dat kunnen we beamen.
AMEN, AMEN, AMEN!

Excursie Arnhems Museum

Vanuit Brummen gaan we met Tante Spoor op weg naar het Arnhems Museum. 'We' zijn: Joop, Lies, Magda, Geri, Analies, Jefke en Jim. Er is, onder andere, een solo tentoonstelling van Peter Alma te zien: "Van De Stijl naar Communisme". Peter Alma wordt in 1886 in Medan geboren op Sumatra. Als hij twee jaar is, verhuizen zijn ouders terug naar Nederland. Op de terugreis overlijdt zijn vader, moeder Alma en haar twee kinderen gaan in Den Haag wonen.

Al jong voelt Alma zich aangetrokken door de politieke stroming van het communisme. In 1917 in Rusland ontstaan. Hij is sterk sociaal bewogen en al een poosje overtuigd communist. Hij vindt de abstracte vormtaal van de Stijl onbegrijpelijk voor de gewone man en ontwikkelt een meer figuratieve beeldtaal. Hij kiest vooral thema's als de revolutie, het leven van de arbeider en het kapitalisme als onderwerp van zijn kunst. Zijn werk is kleurig en strak.

Na afloop praten we nog na in het museumcafé met koffie en andere hapjes, en genieten van het uitzicht over het Rijnlandschap. *Analies Martin*

Excursie Museum More

We vertrekken met eigen vervoer vanaf station Brummen richting Gorssel. Wil, Monique, Lies, Jim, Geri, Analies, Jefke en Robbert. Bij het museum in Gorssel komt Tineke er ook bij.

Museum MORE heeft de grootste collectie met Nederlands Modern Realisme. Het is een statig pand met ruime zalen. We bezoeken de tentoonstelling van Johannes Grützke. Zijn schilderijen zijn bevolkt door naakte vrouwen en onbeholpen mannen in onmogelijk barokke poses. Vaak zijn het groepsportretten, een soort hedendaagse historiestukken, waarin de kunstenaar zelf ook het beeld in wandelt. Alle personages spelen een rol in Grützkes zeden-schetsen. Hij levert ironisch commentaar op collectieve neurosen, vrouwenpower, groepsdruk en de man als eenzaam maar kostelijk onwetend wezen. Voor Grützke geen abstracte kunst, hij kiest voor het eeuwige van het realisme. "Kunst is niet modern, Kunst is immer", volgens Grützke. Als buitenstaander blijft hij liever beschouwer. Grützkes penseel lijkt genadeloos en doet je als toeschouwer het ene moment glimlachen, maar ook komen er beelden binnen die je van afkeer doen gruwen. *Analies Martin*

Cheque overhandigd voor het goede doel

16 tot 20 mei 2017 werd landelijk de actie LOCK ME UP - free a girl gevoerd. Duizenden meisjes worden gedwongen tot prostitutie. Help mee om deze meisjes te bevrijden. Meer dan 200 deelnemers in het hele land lieten zich 12 uur opsluiten, ook in Brummen.

We konden hen steunen met de opbrengst van de veiling voor het goede doel in september 2016. Bij het begin van de actie overhandigde Jim een cheque ter waarde van € 1225,- aan Leontien van Geffen en Frank van der Heijden, namens de Kunstkring.

Van de voorzitter

Op het moment dat ik dit schrijf, moet het jubileumfeest nog komen en is het (Even) Museum nog niet open. Als jullie dit lezen is het feest weer voorbij en is het museum weer het trefpunt waar we elkaar gezellig tegenkomen. Het weer wordt steeds zonniger en voor velen komt de zomervakantie al weer in zicht. Een tijd van plannen maken en plezierige vooruitzichten. Toch maak ik me als voorzitter van deze Kunstkring, af en toe wel een beetje zorgen. Misschien zie ik spoken, maar ik wil het toch kwijt.

Ruim een jaar geleden was er opeens de dreiging dat we het (Even) Museum zouden moeten verlaten. Dan zouden een aantal dingen die de Kunstkring een bestaansrecht geven, die expliciet in de statuten worden genoemd, ophouden. Het bestuur heeft toen voor de diverse functies die ons plekje op het Marktplaatsje vervult alternatieven bedacht. Bijvoorbeeld: als we daar niet meer kunnen exposeren, zouden we in een of andere vorm (weer) een Open Atelierweekend kunnen organiseren. Of als we de sociale ontmoetingsplek moeten missen, kunnen we een Kunstcafé organiseren. Daar zouden we ook kennis kunnen maken met elkaars werk en belangstelling. Van die voornemens is niets meer over. En er zijn meer dingen langzaam ingeslapen: Open Atelier weekend, afgewezen door de Ledenvergadering; Inloopcafé gestopt wegens geen bezoekers, Dynamische weekenden, nagenoeg geen belangstelling voor organisatie of deelname; Jeugdkunstkring, niemand die er energie in wil stoppen; secretariaat, ondanks herhaalde oproepen nog steeds een vacature.

Ben ik een aartspessimist? Is er echt een zekere moeheid in de Kunstkring geslopen? Zijn we nog wel bereid ons voor de vereniging in te zetten, of is er hier en daar sprake van afwachten tot er iets leuks voorbij komt? Komt alles neer op een kleine, harde kern of vaart het bestuur een verkeerde koers? Ik weet het niet, maar ik waag het er toch maar op alle leden te herinneren aan de woorden van John F. Kennedy: Vraag niet wat je club voor jou kan doen, vraag wat jij voor je club kan doen (vrij vertaald).

Nog even terug naar het (Even) Museum: Het is weer een geweldige expositie geworden, veel, mooi en gevarieerd werk. Compliment voor de tentoonstellingswerkgroep. Ik hoop jullie allemaal daar vaak te zien. *Jim van Itersen*

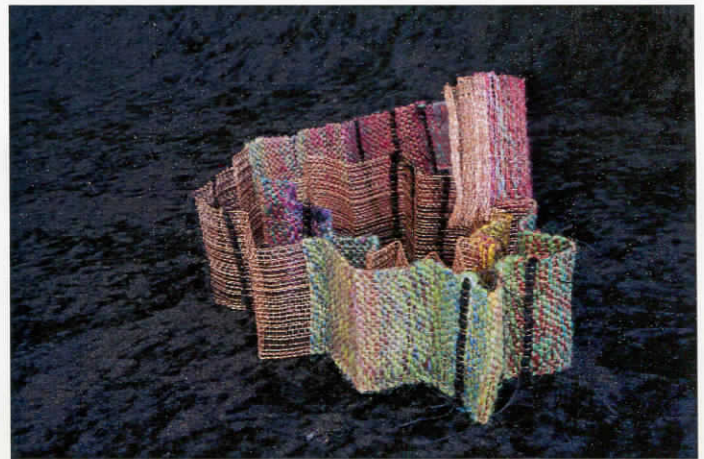
Samen

De zondag na het feest zit ik de gedichten vast over te typen voor de Kunstkringkrant. Nog na mijmerend over de gezellige avond lees ik de gedichten nog eens door. Geweldig dat mensen dit zo ter plekke kunnen bedenken! En ja, samen! Samen inspireren we elkaar, samen was het gezellig. Waarom ondernemen we niet vaker iets samen? Een gezamenlijk thema, samen 'kliederen', samen tekenen, van elkaar leren, elkaar inspireren. Is dat ook niet iets waarom we lid zijn geworden van de Kunstkring?

Tijd voor een kop thee, het blad Weven is gistermiddag binnen gekomen en ik blader het even door. Een interview met Maryan Geluk. Van haar heb ik tijdens de kaderopleiding les gehad. Geweldig mens. Ze heeft veel gereisd. Tijdens haar les had ze vele voorbeelden van kleden waar mensen samen aan gewoven hadden. Een persoon begon in een hoek, een ander ging ermee verder en zo kon een ieder die daar zin in had een stukje creativiteit kwijt. De stamsymbolen waren vast (meer dan 50 in totaal), de volgorde, grootte, frequentie mocht een ieder zelf bepalen. Gezamenlijk werd gewerkt aan een kleed. Vele kleden zijn gemaakt, en niet een hetzelfde. Haar huiswerk voor die les was ook een soort van doorgeeftekening. Een ieder begon met een tekening en gaf het door aan de volgende, net zolang tot het hele papier gebruikt was. Vervolgens ging je het eindresultaat uitwerken. Hoe en met welke materialen was niet interessant zolang de tekening maar als inspiratiebron diende.

Een andere huiswerkopdracht was een cirkel met een diameter van 10 cm uit je werk te snijden en die door te geven. De cirkel die je ontving moest je in jouw werk integreren en samen een geheel van zien te maken. In mijn kleurige strakke viltstiftlijnspeel kwam dus een cirkel met dik zwart gekrast oliekrijt... Zie er maar wat van te maken... Ik vond het niets en het werd dus ook niets. Maryan vond dat ik te snel op gaf. "Ga eens gummen"... Zwart oliekrijt op viltstift gummen... jullie kunnen mijn gezicht al raden.... Het eindresultaat was een vlekkerige tekening die ik ook nog eens als inspiratiebron moest gebruiken.

Het eindresultaat was boven verwachting. Mooi glanzend koperdraad gecombineerd met handgesponnen- en geverfde wol met zijde geweven en een dikke harige zwarte draad erdoor als accent. De

zwarte harige draad maakte het geheel spannender, minder 'steriel'.

En wat wil ik nu eigenlijk zeggen. Op zo'n avond zijn we samen, hebben we het gezellig samen, worden nieuwe ideeën geboren door de uitwisseling samen. Samen vormen we immers de Kunstkring. We zijn allemaal verschillend, hebben andere werkwijzen, andere inspiratiebronnen, andere vaardigheden, andere materialen waar we mee werken. Toch staat in het (Even) Museum een mooi voorbeeld van Samen. Een kunstwerk van Geri. Een plak hout (gekregen van Gera) gecombineerd met handgeverfde wol/zijde van ondergetekende. Een niet alledaagse combinatie en een bijzonder fraai geheel. Ik denk dat we een mooi thema hebben voor dit jaar: SAMEN. Wie doet er mee? *Jacqueline Looijen*

Voor de zesde keer (Even) Museum

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de Kunstkring in 2012, werd in het oude Rabobankgebouw aan het Marktpllein in Brummen, een weekeind lang een tentoonstelling ingericht met werk van de leden.

Voor de kasten die er stonden werden lakens opgehangen en hier en daar werd een lamp neergezet om een kunstwerk aan te lichten.

De tentoonstelling was een succes en meteen kwam de vraag: "Kunnen we dit wat langer laten hangen en staan?" En zo ging het eerste seizoen (Even) Museum van start. Dat jaar waren we elke zondag open van twaalf tot vier.

Dit smaakte naar meer. Ook in 2013 mochten we het pand gebruiken en hebben we de kasten met plaatmateriaal bekleed en gesaust, zodat alles er wat strakker uitzag. Ook werden er heel wat kleine bouwlampjes opgehangen. Zo kwamen de kunstwerken nog beter tot hun recht. Dat jaar gingen we ook open op de zaterdagmiddag.

De Woningstichting, eigenaar van het pand, hoopt natuurlijk op een vlotte verkoop van het pand, maar zolang dat niet aan de orde is, mogen wij gratis en voor niks gebruik maken van het gebouw.

Vorig jaar was het even spannend; er was een geïnteresseerde koper en het bestuur van de **inschrijving**

Kunstkring begon al rond te kijken waar eventueel een ander pand beschikbaar zou zijn. Maar dat valt niet mee, want waar vind je een dergelijk mooie ruimte waar je ook nog niets voor hoeft te betalen. De aspirant-koper haakte echter af en wij konden weer aan de slag. Nog steeds is het pand niet verkocht en voor de zesde keer kwam de werkgroep

de kunst komt in file binnen

bijeen en werd er op zeer korte termijn een planning gemaakt voor weer een seizoen (Even) Museum. De ruimte krijgen we altijd vol, maar je moet natuurlijk ook mensen hebben die tijdens de openingsuren "suppoostdienst" willen draaien en daarvoor heb je toch wel een kleine 40 mensen nodig.

Er moet kennelijk altijd eerst een noodkreet aan te pas komen om mensen wakker te schudden, maar voor dit zesde jaar (Even) Museum hebben 34 kunstkringleden zich aangemeld en hangt of staat er de komende zes weken van ieder één of meerdere kunstwerken in de expositieruimte. Daarna wordt nog twee keer een nieuwe expositie ingericht. Leden die om wat voor reden ook, deze eerste zes weken niet meedoen, kunnen zich altijd nog aanmelden voor een van de volgende exposities. Er wordt gewisseld op de zondagen 11 juni en 23 juli.
Lies Harleman

Mag ik aan u voorstellen?

Pleuny Boute-Jansen

Pleuny (62 j) en haar man Wim in het prachtige Brummen. In 2001 hebben zij elkaar leren kennen, het klikte geweldig en in 2003 hebben zij hun huis gekocht. Naast Analies Martin. Toeval? Ik ontdekte tijdens het interview dat Wim en buurman Herman een muzikaal duo vormen en onder de naam Nextdoor optreden! Ook bij de Kunstkring! Er viel dus een kwartje!

We zitten in een zonnige kamer met uitzicht op de tuin, een weiland en verderop een bosrand. In deze kamer maakt Pleuny haar schilderwerk, aan de eettafel op een tafelezeltje. Zelfs het grote werk dat nog op de gang staat om afgemaakt te worden. Doorgaans maakt zij haar grote werken in Spanje, waar zij zo'n 200 kilometer ten zuiden van Barcelona een tweede huis hebben.

Hoe het gekomen is.

Pleuny is rond 1977 begonnen met tekenen. De aanleiding was haar gehandicapte zoontje dat ze via deze tekeningen heeft leren praten. Met potlood en papier is zij, zonder enige opleiding o.a. portretten gaan tekenen. En het is haar gelukt! Ondanks zijn handicap is oudste zoon gaan praten. Uit deze periode dateert het kinderportretje van de jongste zoon, dat haar zeer dierbaar is.

Pleuny is later gaan schilderen. Zo rond 1989 volgde Pleuny de driejarige deeltijdopleiding via hogeschool Haarlem de SOSA richting Arbeidstherapie. Het werk als verzorgende beviel haar niet meer en via genoemde opleiding ging zij aan de slag in de psychiatrie bij GGNet in Apeldoorn. Het enthousiasme van de cliënten en het plezier dat zij hadden bij hun creatieve bezigheden brachten

Pleuny aan het schilderen. Als autodidact kom je op een zeker moment je grenzen tegen. Zo ook Pleuny. Sinds kort heeft zij les van Ans Leeftang waar zij diverse materialen en technieken krijgt aangeboden. Nu werkt Pleuny met acryl, in de toekomst wil ze met olieverf aan de slag.

Waar loop je warm voor?

Op deze vraag komt een enthousiaste reactie! "Om te beginnen ons leven in Spanje. We hebben er een heerlijk huis, vrienden die vlakbij wonen en natuurlijk de geweldige temperatuur....." Een aantal keer per jaar gaan Pleuny en Wim, met de auto, zwerfend via leuke plaatsjes en gezellige markten, naar Spanje. Elke keer een andere route. Een enkele keer pakken ze het vliegtuig.

Een andere hobby is koken. Met recept, zonder recept, de Franse keuken, Spaanse keuken ..... Het nuttigen van de gerechten hoort er ook bij!! Vaak met vrienden en familie.

Naast het schilderen maakt Pleuny mozaïeken die in Spanje een plaatsje op het terras hebben gekregen: een tafel, een gekko enz.

Dan is er de fotografie. Van elk jaar maakt Pleuny een fotoverslag. Via diverse workshops verbetert de kwaliteit van haar foto's. De laatste tijd richt zij zich op macro fotografie.

De Kunstkring

Pleuny is niet op uit exposities of verkoop. Wel wil ze 'gewoon leuk' schilderen, plezier hebben in wat ze doet, zich ontwikkelen, cursussen- en workshops volgen. Ook wil ze een bredere kijk op creativiteit en kunst ontwikkelen. Die verwacht ze bij de kunstkring op te kunnen doen. Met plezier wil ze hand- en spandiensten doen voor de Kunstkring, mits ze in Nederland is. Spanje en familie gaan voor!!! *Magda Snijders*

En de pen gaat naar.....

Ineke Rethans

Als je de straat in fietst waar Ineke woont, is het eerste wat je opvalt dat haar huis bijna grenst aan het bos, een heerlijke plek om te wonen, zo dicht bij de natuur. Ineke woont al haar hele leven in Dieren en wandelt en fietst er dan ook graag. Wat, zowel in haar huis als in haar tuin direct opvalt, zijn een aantal beelden (beeldjes) door haar zelf gemaakt. Erg mooi en een knap stukje werk.

Als tiener was Ineke lid van scouting Dieren. Een houten hut ergens in Dieren Zuid was een verzamelpunt waaruit allerlei activiteiten ondernomen werden, zoals allerlei spelen en bezoeken aan boerderijen. Later handbalde ze bij Juventus en tegenwoordig tennist ze nog wekelijks.

Ineke werkte jaren met veel plezier bij de Post-checke- en Girodienst. Nadat ze gestopt is met werken en de kinderen uitgevlogen waren, kwam de behoefte om te gaan tekenen en te schilderen. Een eigen ateliertje boven op zolder is een plek waar ze fijn en ongestoord kan werken.

Eerst heeft ze zich bekwaamd in het aquarelleren. Ze heeft zelf ontdekt hoe, met behulp van lesmateriaal, waar stap voor stap de volgorde en het gebruik van water en verf uit de doeken werd gedaan. Ineke

volgde verschillende workshops, ze doet dit nog steeds. Op een gegeven moment heeft ze de stoute schoenen aangetrokken en is in groepsverband schilderlessen gaan volgen bij Alma Noordermeer in Doesburg. Dit doet ze nog steeds met veel plezier.

De stijl van de schilderijen van

Ineke is abstract te noemen. Soms figuratief, realistisch, met sprekende kleuren en met een verras-

send eindresultaat. Je blijft kijken naar haar kleurrijke verbeeldingen.

Natuurlijk mogen we niet vergeten dat Ineke met veel inzet vier jaar in het bestuur van de Kunstkring Brummen heeft gezeten.

Kortom, U zult vast nog meer van haar horen en zien.

Bedankt dat je mee wilde werken aan dit interview. (Rietje Heling)

Atelierruimte gezocht

Ik ben niet verhuisd naar Zelhem en ik zoek nog een ruimte in of rondom de dorpen van Brummen welke ik voor langere tijd mag huren. Met goed licht, rustige omgeving, toilet en stromend water om koffie of thee te kunnen zetten. De ruimte dient ongeveer 5 x 6 meter te zijn, groter mag ook. Belangrijk is dat ik de ruimte kan verwarmen. Weet je iets? Bel of mail me dan! Alvast bedankt! *Trudy Dijkstra*

Ben Kaasschieter overleden

Met dit bericht brengen wij u op de hoogte van het overlijden van ons lid Ben Kaasschieter. Al gedurende een aantal jaren was Ben niet meer erg actief in de Kunstkring. Toch is hij vele jaren lid gebleven. Wij wensen zijn familie en naasten heel veel sterkte voor de komende tijd. *Het bestuur.*

Dhr. W.L. van Iterson
Rhiendersevoetpad 17
6971 GA BRUMMEN

8 /24
6971GA 17

sandd.
Port betaald

<8606620738679-2ZTH014- 11/1-SND

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Expositie World Art House

Binnen een bijzondere verzameling olieverfschilderijen van Norbert Simons, die na 20 jaar eindelijk weer de rust heeft gevonden om zich aan zijn eigen werk te wijden.

In de tuin wordt het voorjaar benadrukt door 'Vogelvrij' werk van Joop van Ulden, Leo Gerritsen, Wilma Meijerink, Conny Vroomen, Ine de Cock, Leah Malunga en Wilma Meijerink.

Workshops: kennismaking hout snijden op 12 augustus en beeldhouwworkshops in week 28, 34 & 36.
www.worldarthouse.nl

DANK

Namens alle leden en andere feestgangers dank ik de (Even) Museum-werkgroep en de jubileumcommissie voor een geweldige start van ons seizoen 2017.

Jefke van Iterson

De foto's in dit lustrumnummer van de Kunstkringkrant van het Even Museum en het feest zijn gemaakt door:

Floor van der Elst, Jan Loonstra,
Jim en Jefke van Iterson

Colofon

Secretariaat: Harderwijkerweg 21, 6957 AB Laag Soeren, info@kunstkring-brummen.nl www.kunstkring-brummen.nl,

Jim van Iterson	voorzitter en webmaster	viterson@box.nl
Jacqueline Looijen	(Even) Museum, PR, KKK	jacqueline.looijen@gmail.com
Analies Martin	excursies	analiesmartin@gmail.com
Robbert Buys	algemeen bestuurslid	rjbuys@hotmail.com
Ans van Breda	penningmeester	bredaatje@hotmail.com

Bankrekening: NL55RABO 01115 34 127 t.n.v. Kunstkring Brummen e.o.
lidmaatschap loopt van januari t/m decemer per kalenderjaar. Opzeggen geschiedt minimaal een maand voor het volgende kalenderjaar